

[Weikop.]

administrative side af sagen i betragtning; den er jo ikke den mindst væsentlige, når lovforslaget skal føres ud i livet.

Jeg skal tilsige en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag, idet jeg meget vel kan se, at en lov fra 1920, en lov, som altså nu er ca. 45 år gammel, bør føres à jour. Ændringer er påkrævet på adskillige punkter. Det er selvfølgelig af betydning, at der gives den bedst mulige uddannelse ikke alene inden for handelen, men også inden for industrien, for det er ikke alene handelen, der bruger de folk, der går på handelsskole; det er lige så vel industrien.

Helveg Petersen: Dette lovforslag er jo i økonomisk henseende uskyldigt. Der vil ikke som konsekvens af dets vedtagelse opstå nye udgifter direkte. Da vi sidst drøftede handelsskoleforhold her i tinget, var der virkelig penge med i spillet. Lovforslaget her er først og fremmest rettet mod undervisningsmæssige forhold, imod pædagogiske og administrative problemer, og det er i realiteten en bemyndigelseslov til ministeren.

Jeg vil gerne for min del sige, at jeg tror, det er en fordel, at man i lovforslaget holder sig til generelle linjer og giver ministeren mulighed for inden for de rammer, der er angivet, at arbejde sig frem til de løsninger, som udviklingen kræver. Det er jo kendt af alle, at der finder en sådan udvikling sted, at man må kunne etablere kortere eller længere uddannelser hen ad vejen, uden at man, hver gang der skal foretages en ændring eller en justering, skal gå til lovgivningsmagten herom. I § 4 fastslås, hvilke former for uddannelse der er tale om: de, der fører til handelsmedhjælpereksamen, handelseksamen eller højere handelseksamen, og inden for disse grupper må der kunne ske ændringer, uden at man skal gå til folketinget for at få tilslutning dertil. Det er jo en lov, der går langt videre end f. eks. folkeskoleloven med hensyn til frihed, men man må også erindre sig, at ministeriet her har direkte føling med uddannelserne på en anden måde, end tilfældet er for folkeskolens vedkommende.

Det ærede medlem hr. Weikop var inde på spørgsmålet om uddannelsesrådet, og

det kan godt være, at det er blevet for stort. Mange af de organer, vi arbejder med i centraladministrationen, er jo meget talstærke, men jeg vil gerne understrege som noget meget vigtigt, at man sørger for, at dette organ har en sådan sammensætning, at man virkelig har god sikkerhed for kontakten med erhvervene. Jeg skal ikke stille forslag om at udvide rådet — man vil vel forstå af de bemærkninger, jeg har gjort her, at det har jeg ikke lyst til — men jeg vil gerne sige, at det er meget væsentligt, at man sikrer forbindelsen til andre uddannelsesformer, og her tænker jeg ikke mindst på forholdet til folkeskolen. Der er jo i de senere år sket en meget betydelig udvikling — det ærede medlem hr. P. E. Eriksen var inde på det; jeg tænker på alt det, der sker i 8.-10. klasserne.

Vi er i gang med at bygge broerne ikke blot over til handelsskolerne, men også til andre fortsættelsesuddannelser. Det er klart, at man ikke i løbet af få år kan nå til de rigtige løsninger — også her må der stadig væk finde reguleringer sted — men arbejdet er påbegyndt, og jeg understreger som noget væsentligt, at man har en snæver kontakt med dem, der administrerer folkeskolens og gymnasieskolens forhold; det kan jo ske gennem tilforordnede eller på anden vis, gennem kontaktudvalg o. s. v.

Så har jeg en bemærkning til, og den har nærmest karakter af et hjertesuk. Nu snakker vi jo i disse dage foruden om vore sparebestrebelsers også indimellem om kulturpolitik, mest i den lidt snævre forbindelse, som kan udtrykkes i opstillingen kunst og penge; men der er også andre sider af kulturpolitikken, og det, jeg finder anledning til at sige, er, at vi nok skal til at se lidt på, om der ikke inden for vore faglige uddannelser i højere grad er brug for almene perspektiver. Den uddannelse, vi her taler om, har at gøre med et fagligt område, og vi er enige om, at det gælder om at sætte de unge inden for denne uddannelsessektor bedst muligt i stand til at varetage de opgaver, der møder dem ude i erhvervene; de har brug for al den dygtighed, de kan møde med. Men jeg tror, at vi samtidig må søge overalt, hvor vi har de unge under uddannelse, at gøre det klart for dem, at der er andre værdier end de faglige, det specielle og det effektive.